

7

СВЯЗЬ СОВЕТСКИХ ОРГАНОВ МЕЖДУ
САМИМИ И МАССАМИ — ОСНОВА
СОВЕТСКОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

БЮЛЕТЭНЬ

САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БЕЛАРУСКАЕ ССР

15 САКАВІКА 1930 г.

№ 4 (78)

VI-ТЫ ГОД ВЫДАННЯ

ВЫДАНЬНЕ
КІРАЎНІЦТВА СПРАЎ СНК
І ЭКАНАМІЧНАЙ НАРАДЫ БССР
М Е Н С К—1930

Пралятары ўсіх краін, злучайцеся!

СУВЯЗЬ САВЕЦКІХ ОРГАНАЎ ПАМІЖ
САБОЙ І МАСАМІ — АСНОВА
САВЕЦКАГА БУДАЎНІЦТВА

БЮЛЕТЭНЬ

САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БЕЛАРУСКАЕ ССР

15 САКАВІКА 1930 г.

№ 4 (78)

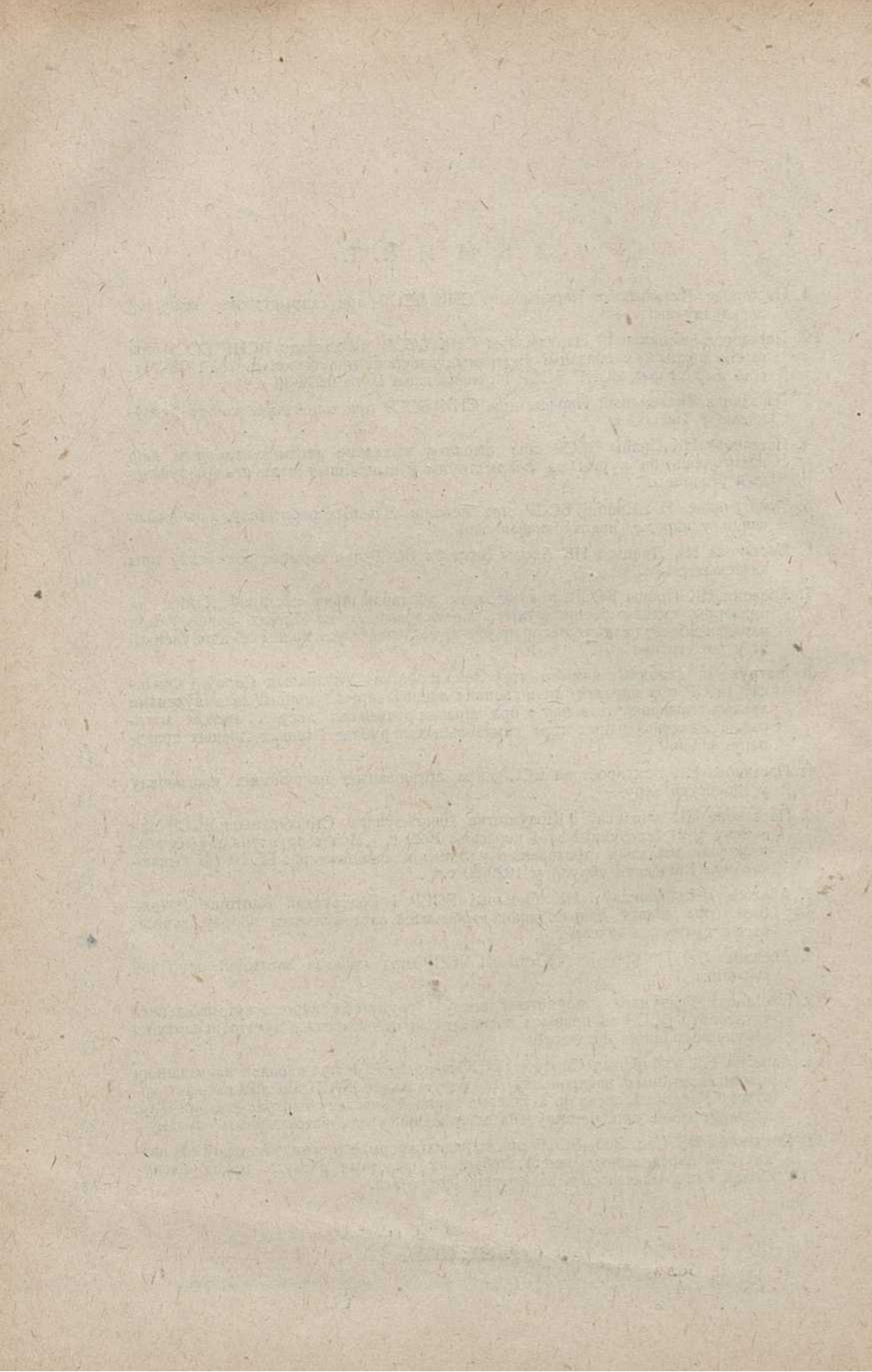
VI-ты год выданьня

ВЫДАНЬНЕ
КІРАЎНІЦТВА СПРАЎ СНК
І ЭКАНАМІЧНАЙ НАРАДЫ БССР
МЕНСК — 1930 г.

З Ь М Е С Т.

	<i>Стар.</i>
1. Пастанова Эканамічнай Нарады пры СНК БССР пра скарыстаньне дравяной лесапрадукцыі.	5
2. Пастанова Эканамічнай Нарады пры СНК БССР па дакладу ВСНГ БССР пра вынікі працы па мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў прамысловасьці за 1928-29 г. і аб дырэктывах ВСНГ БССР па мабілізацыі іх на 1929-30 г.	5
3. Пастанова Эканамічнай Нарады пры СНК БССР пра зьніжэньне кошту будаўніцтва ў 1929-30 г.	7
4. Пастанова НК Працы БССР пра выплату выхадное дапамогі рабочым, якія паступаюць на курсы па падрыхтоўцы ў вышэйшыя тэхнічныя навучальныя ўстановы.	9
5. Тлумачэньне НК Працы БССР пра пералік адказных работнікаў, якія адказваюць у парадку падпарадкаваньнясьці	9
6. Пастанова НК Працы і НК Аховы Здароўя БССР пра тэрміны водпуску пры дачасных родах	10
7. Абежнік НК Працы БССР пра парадак абскарджаньня пастаноў Камісіі па правярцы складу беспрацоўных, зарэгістраваных на біржах працы і пра парадак абскарджаньня беспрацоўнымі пастаноў бірж працы аб адмаўленьні ім у рэгістрацыі	10
8. Інструкцыя народных камісарыятаў Земляробства, Унутраных Спраў і Фінансаў БССР пра парадак прэм'яваньня лясной варты і міліцыі за выяўленьне лясных правапарушэньняў і пра парадак рэалізацыі лесу і лясных матэрыялаў, канфіскаваных пры самавольных парубках і іншых лясных правапарушэньняў	11
9. Пастанова НК Земляробства БССР пра арганізацыю паляўнічкіх заказнікаў у Віцебскай акрузе	14
10. Пастанова НК Фінансаў і Кіраўніцтва Дзяржаўнага Страхаваньня БССР пра зьмену § 21 інструкцыі за 4 верасьня 1929 г. „Пра збор плацяжоў па абавязковым акладным страхаваньні у сельскіх мясцовасьцях БССР (за выключэньнем Віцебскай акругі) у 1929/30 г.“	15
11. Абежнік НК Фінансаў і НК Юстыцыі БССР і Беларускай Канторы Дзяржбанку пра аплату Дзяржбанкам гэрбавага і натарыяльнага збораў, зьвязаных з пратэстам вэксалёў	16
12. Абежнік НК Гандлю і НК Юстыцыі БССР пра парадак загатоўкі скураной сыравіны	16
13. Пастанова Галоўнага Кіраўніцтва шосаў і грунтавых дарог і аўтамабільнага транспарту БССР аб правілах эксплёатацыі пасажырскага аўтаатранспарту на рэгулярных лініях аўтазносін	17
14. Абежнік НК Унутраных Спраў і НК Юстыцыі БССР пра парадак накладаньня адміністрацыйных пакараньняў за парушэньне ЖАКТ'амі абавязковых пастаноў мясцовых органаў, а таксама законаў і загадаў цэнтральных органаў, за парушэньне якіх устаноўлена адказнасьць у адміністрацыйным парадку	21
15. Пастанова НК Сац. Зьб. БССР пра парадак афармленьня хадайніцтваў аб назначэньні персанальных пэнсій асобам за выдатныя заслугі перад Рэспублікай і пра адказнасьць за парушэньне гэтага.	22

1. Пастанова Эканамічнай Нарады пры Савеце Народных Камісараў БССР

пра скарыстаньне дрывяной лесапрадукцыі.

Для больш рацыянальнага і эканомнага скарыстаньня дрывніны Эканамічная Нарада пры СНК БССР пастанаўляе:

1. Абавязаць усіх лесазагатоўшчыкаў пры распрацоўцы дравянога лесу рабіць больш уважлівы адбор драўніны, годнай для перапрацоўкі, і на дровы пускаць толькі зусім нягодную для вырабаў драўніну.

2. Забраціць пры ачыстцы распрацаваных дзялянак спальваньне гальля, хворасту і іншага дробнага лесаматарыялу. Увесь гэты матарыял павінен скарыстоўвацца на апал на ўмовах прадугледжаных інструкцыяй НК Земляробства БССР пра выдачу дроў, або на іншыя гаспадарчыя патрэбы.

3. Рэалізацыю дробнага лесаматарыялу (гальля, хворасту, паплёту) ускласьці на лясніцтвы і сельскія і местачковыя саветы.

4. Даручыць лясніцтвам і мясцовым саветам ужыць захады да прыягненьня насельніцтва, у першую чаргу калгасаў, да ачысткі лесу ад павалу, гальля і іншага дробнага апалавага матарыялу і да ўтрыманьня ў далейшым лесу ў чыстым выглядзе, даючы насельніцтву ўзамен бясплатнае карыстаньне гэтым дробным апалавым матарыялам.

Нам. Старшыні Эканамічнае Нарады БССР *К. Бэнэк.*

Нам. Кіраўніка Спраў Савету Народных Камісараў
і Эканамічнай Нарады БССР *Л. Дубавіцкі.*

21 лютага 1930 г.
г. Менск.

Прынята на пасяджэньні Эканамічнай
Нарады пры СНК БССР 1 лютага 1930 г.
(прат. № 4, п. 6).

2. Пастанова Эканамічнай Нарады пры Савеце Народных Камісараў БССР

па дакладу ВСНГ БССР пра вынікі працы па мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў прамысловасьці за 1928/29 г. і аб дырэктывах ВСНГ БССР па мабілізацыі іх на 1929/30 год.

1. 1) Канстатаваць, што працэс мабілізацыі рэсурсаў прамысловасьці ў 1928-29 г. па найбольш буйных трэстах ішоў нездавальняюча, асабліва па Лесбелу, Мэталётрэсту, Тэкстыльтрэсту, Запалктрэсту і часткова па Швэйтрэсту, Белпапертрэсту і Харчтрэсту.

2) Маюцца асабліва незадавальняючыя вынікі па скарачэнню запасаў дапаможных і розных матарыялаў амаль па ўсёй прамысловасці, а па Лесбелу значны рост колькасці леса на пні і няскончанай вытворчасці.

3) Значнае павялічэнне за 1928/29 г. астаткаў матарыяльных каштоўнасцей: замест запраектаванага астатку іх па дырэктыўнаму баянсу ў суме 35.171 тыс. руб. фактычны астаткі складаюць 43.304 т. р., перавышаючы дырэктывы па прамфінплану на 23,2%.

4) У складзеным ВСНГ дырэктыўным баянсе прамысловасці па прамфінплану на 1929-30 г., хоць і прадугледжваецца наогул мабілізацыя ўнутраных рэсурсаў (у першую чаргу матарыяльных запасаў), але па паасобных трэстах (Лесбел, Швэйтрэст і часткова іншыя) запраектаваная мабілізацыя ня вычэрпвае ўсіх магчымасцей.

II. Прызнаючы працу прамысловасці за 1928-29 г. у галіне мабілізацыі матарыяльных рэсурсаў недастатковай і маючы на ўвазе, што мабілізацыя ўнутраных рэсурсаў, як адна з крыніц фінансавання, з'яўляецца адной з асноўных прадпасылак для выканання ўсяго фінансавага плану, разгортвання прамысловасці і капітальнага будаўніцтва, — Эканамічная Нарада пры СНК БССР пастанаўляе:

1. Прапанаваць ВСНГ узмацніць працу ў гэтай галіне, праводзячы яе больш плянава і арганізавана.

Плян мабілізацыі ўнутрыпрамысловых рэсурсаў, запраектаваны ВСНГ па дырэктыўнаму баянсу на 1929-30 г. па паасобных трэстах, лічыць мінімальным, а па Лесбелу недастатковым, у сувязі з гэтым ВСНГ у працэсе працы пераглядаець размер запраектаваных запасаў матарыяльных каштоўнасцей у бок большай мабілізацыі і даць дадатковыя дырэктывы па асобных трэстах, а таксама тэрмінова пераглядаець дырэктыўны баянс Лесбелу ў бок яго скарачэння і ўскарэння звароту.

Абавязаць ВСНГ устанавіць сістэматычны нагляд за ходам мабілізацыі рэсурсаў у трэстах і прадпрыемствах.

2. ВСНГ звярнуць асаблівую ўвагу на арганізацыю снабжэння прамысловасці як у адносінах палепшання сістэмы снабжэння саміх прадпрыемстваў, так і парадку атрымання матарыялаў ад снабжэнчак арганізацый у цэнтралізаваным парадку.

3. Узмацніць працу Белпайгандлю ў снабжэнчускай галіне, канцэнтравашы ў ім снабжэнне прамысловасці дапаможнымі і іншымі матарыяламі.

4. ВСНГ з удзелам прафсаюзаў звярнуць увагу шырокіх рабочых мас і савецкай грамадзкасці на ўсю важнасць задачы мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў для выканання прамфінплану.

5. Доклад ВСНГ аб выніках працы па мабілізацыі ўнутрыпрамысловых рэсурсаў за 1 паўгодзьдзе 1929/30 г. заслухаць на пасяджэнні Эканамічнай Нарады ў першай дэкадзе мая.

Нам. Старшыні Эканамічнай Нарады
пры СНК БССР *К. Бэнэк.*

За Сакратара Эканамічнай Нарады
пры СНК БССР *Г. Чарняўскі.*

3. Пастанова Эканамічнай Нарады пры Савеце Народных Камісараў БССР

пра зьніжэньне кошту будаўніцтва ў 1929/30 г.

Эканамічная Нарада пры СНК БССР пастанаўляе:

1. Прымаючы пад увагу, што разьмер фактычнага зьніжэньня кошту будаўніцтва, праведзенага ў 1928/29 г. яшчэ дакладна не выяўлены, устанавіць на 1929/30 г. зьніжэньне кошту жылішчнага, адміністрацыйнага і культурна-бытавога будаўніцтва ў разьмеры ня менш, чым на 23%, а прамысловага і гандлёвага — ня менш, чым на 27% супроць фактычнага кошту аднароднага будаўніцтва ў 1927/28 г.

2. Паказнае ў арт. 1 зьніжэньне кошту будаўніцтва ў 1929/30 г. павінна быць зроблена ўсімі будуючымі і будаўнічымі арганізацыямі па паасобных элементах будаўніцтва ў наступных разьмерах:

	Па жылішчнаму, адміністрацыйнаму, культурнаму і бытавому будаўніцтву.	Па прамысловаму і гандлёваму будаўніцтву.
	Н я мен ш:	
а) за кошт рацыяналізацыі праектаваньня, палегчаных канструкцый, зьмен норм праектаваньня, памяншэньня норм нагрузак і запасаў трываласьці і г. д.	9—10%	13—15%
б) за кошт зьніжэньня адпускных цэн на будаўнічыя матэрыялы	4,5%	4,5%
в) за кошт палепшаньня якасьці матэрыялаў, скарачэньня норм ужываньня матэрыялаў, эканомнага ўжываньня іх і належнага захаваньня і інш.	2—3%	2—3%
г) за кошт патамленьня чыгуначнага транспарту (скарачэньня далёкіх і сустрэчных перавозак), воднага і гужавога і правільнай яго арганізацыі.	1%	1%
д) за кошт павялічэньня вытворчасьці працы, ушчыльненьня рабочага дня, скарачэньня прагулаў і прастою, больш правільнай арганізацыі работ, мэханізацыі і г. д., выходзячы з падвышэньня вытворчасьці працы ў 1928/29 г. на 3% і ў 1929/30 г. — на 5%	5%	5%
е) за кошт больш рацыянальнае вытворчасьці і правільнай арганізацыі работ (пабудова без знадворных рыштываньняў, ужываньне стандарту, сваечасовага фінансаваньня, разьмеркаваньня і завозу будаўнічых матэрыялаў і г. д.)	1,5—2,5%	1,5—2,5%
Разам ня менш, чым на	23%	27%

Увага. У паасобных выпадках могуць быць дапушчаны адступленьні ад паказаных нормаў, з тэй, аднак, умовай, каб

агульнае зьніжэньне кошту будаўніцтва было ня менш 27% для прамысловага і гандлёвага будаўніцтва і 23% для іншага.

3. Пры прадстаўленьні на зацьверджаньне праектаў і каштарысаў па буйных пабудовах трэба дадаваць паясьняльныя запіскі, у якіх павінна быць паказана, за кошт якіх элемэнтаў праектаваньня і ў якім процанце мяркуецца зьніжэньне кошту будаўніцтва з падмацаваньнем гэтых паказаньняў разрахункамі.

4. Пры правядзеньні ўсіх паказаных у п. 2 мерапрыемстваў па зьніжэньню кошту будаўніцтва належыць кіравацца правіламі і нормамі праектаваньня і будаваньня, выданымі Камітэтам Будаўніцтва пры Эканамічнай Нарадзе.

5. Абавязьць будуючыя і будаўнічыя арганізацыі пры правядзеньні зьніжэньня кошту будаўніцтва ні ў якім выпадку не дапушчаць пагоршаньня якасьці як самога будаўніцтва, так і ўжываньня будаўнічых матэрыялаў у параўнаньні з устанавленымі тэхнічнымі правіламі і нормамі.

6. Адказнасьць за выкананьне зьніжэньня кошту будаўніцтва ўскласьці апроч саміх устаноў, для якіх вытвараецца будаўніцтва:

а) на праектуючыя арганізацыі ў частцы, якая датычыць праектаваньня;

б) на будуючыя і будаўнічыя арганізацыі ў частцы, якая датычыць патаненьня і рацыяналізацыі будаўнічых работ, ўжываньня палегчаных канструкцый, скарачэньня норм ўжываньня матэрыялаў і г. д.;

в) на прадпрыемствы і арганізацыі, якія вырабляюць будаўнічыя матэрыялы, за непатаненьне гэтых матэрыялаў і за пагоршаньне іх якасьці.

7. Прапанаваць усім арганізацыям, якія вырабляюць будаўнічыя матэрыялы, сваечасова выконваць свае абавязьцельствы па заключаных дагаворах, а таксама заданьні НК Гандлю.

8. Прапанаваць усім арганізацыям, якія снабжаюць будаўніцтва мясцовымі будаўнічымі матэрыяламі, адпушчаць іх у адсартаваным выглядзе.

9. Для зьніжэньня кошту будаўнічых матэрыялаў (п. „б“ арт. 2), прапанаваць Народнаму Камісарыату Гандлю разам з Вышэйшым Саветам Народнай Гаспадаркі апублікаваць не пазьней 10 сакавіка цвёрдыя цэны па асноўных будаўнічых матэрыялах. Гэтыя цэны пашырыць і на адпушчаныя ўжо матэрыялы для будаўніцтва 1929/30 г.

10. Прапанаваць Дзяржпляну паскорыць распрацоўку пытаньня аб арганізацыі аўта-гужавога транспарту, а НК Гандлю ўстанавіць цэны на перавозкі.

11. Устаноўць адзіныя расцэнкі на рабочую сілу па раёнах, выходзячы з неабходнасьці павялічэньня вытворчасьці працы ня менш, чым на 18% у параўнаньні з 1928/29 г. пры павялічэньні зароботнай платы на 5%.

Абавязьць Народны Камісарыят Працы па ўзгадненьні з Камітэтам Будаўніцтва ўстанавіць нагляд за тым, каб гэтыя расцэнкі не парушаліся.

12. Абавязьць усе будуючыя і будаўнічыя арганізацыі ўжыць захады да шырокага азнайменьня адміністрацыйна-тэхнічнага пэрсаналу па будаўніцтву з дырэктывамі і нормамі па патаненьню будаўніцтва, а таксама да арганізацыі вытворчых нарад на пабудовах па правядзеньню гэтых дырэктыў у жыцьцё.

13. Прапанаваць усім будаўнічым арганізацыям для будынкаў коштам 250.000 руб. і звыш устанавіць такую справаздачнасьць, якая-б дала магчымасьць выявіць зьніжэньне кошту па паасобных элемэнтах будаўніцтва.

14. Даручыць Камітэту па Будаўніцтву ўстанавіць сыстэматычны нагляд за выкананьнем ведамствамі і будаўнічымі арганізацыямі гэтае пастановы.

Нам. Старшыні Эканамічнай Нарады
пры СНК БССР *К. Бэнэк.*

Нам. Кіраўніка Спраў Савету Народных Камісараў
і Эканамічнай Нарады БССР *Л. Дубавіцкі.*

1 сакавіка 1930 г.
г. Менск.

4. Пастанова Народнага Камісарыяту Працы БССР

пра выплату выходнае дапамогі рабочым, якія паступаюць на курсы па падрыхтоўцы ў вышэйшыя тэхнічныя навучальныя ўстановы.

Народны Камісарыят Працы БССР пастанаўляе: рабочыя, якія паступаюць на курсы па падрыхтоўцы ў вышэйшыя тэхнічныя навучальныя ўстановы і ў сувязі з гэтым пакідаюць сваё месца работы, атрымліваюць ад прадпрыемства, дзе яны працавалі, выходную дапамогу ў разьмеры месячнага сярэдняга заробтку.

Народны Камісар Працы БССР *М. Гнілякевіч.*

Старшы Праўны Інспектар НКП БССР *Х. Гольдзінберг.*

23 лютага 1930 г.
№ 14.

5. Тлумачэньне Народнага Камісарыяту Працы БССР

пра пералік адказных работнікаў, якія адказваюць у парадку падпарадкаваньня.

На падставе п. „б“ арт. 3 пастановы ЦВК і СНК СССР за 13/X-1929 г. „Пра падставы дысцыплінарнага заканадаўства Саюзу СССР і саюзных рэспублік“ (З. З. СССР 1929 г., № 71, арт. 670) Народны Камісарыят Працы БССР растлумачвае, што паказаным у гэтым пункце пералікам зьяўляецца пералік, зацьверджаны НК Працы СССР 18 кастрычніка 1929 г. за № 339 („Изв. НКП“ 1930 г. № 1/2).

Народны Камісар Працы БССР *М. Гнілякевіч.*

Старшы Праўны Інспектар НКП БССР *Х. Гольдзінберг.*

23 лютага 1930 г.
№ 15.

Узгоднена з АТЭ ЦСПСБ.

6. Пастанова Народнага Камісарыяту Працы і Народнага Камісарыяту Аховы Здароўя БССР

пра тэрміны водпускау пры дачасных родах.

Народныя камісарыяты Працы і Аховы Здароўя БССР, на падставе арт. 132 Кодэксу аб Працы БССР, пастанаўляюць:

Жанчыны пры дачасных родах, пачынаючы з пятага месяца цяжарнасьці, вызваляюцца ад працы на тэрмін, які ўстанаўляецца ў кожным паасобным выпадку доктарска-кантрольнай камісіяй у залежнасьці ад стану здароўя жанчыны, але ня менш чым на адзін месяц.

Народны Камісар Працы БССР *М. Гнілякевіч*.

Нам. Народнага Камісара Аховы Здароўя БССР *Ліўшыц*.

25 лютага 1930 г.
№ 16.

7. Абежнік Народнага Камісарыяту Працы БССР

пра парадак абскарджаньня пастаноў Камісіі па правярцы складу беспрацоўных, зарэгістраваных на біржах працы і пра парадак абскарджаньня беспрацоўнымі пастаноў бірж працы аб адмаўленьні ім у рэгістрацыі.

Усім акруговым інспэкцыям працы.

Для найхутчэйшага разгляду заяў беспрацоўных, што падаюцца на пастановы Камісіі па правярцы складу беспрацоўных, а таксама скарг беспрацоўных на адмаўленьне зарэгістраваць іх на біржы працы— Народны Камісарыят Працы БССР растлумачыць:

1. У адпаведнасьці з арт. II пастановы НК Працы СССР за 13/VII-1929 г. № 224 („Изв. НКТ“ 1929 г. № 30) пастановы Камісіі па правярцы складу беспрацоўных зьяўляюцца канчатковымі.

Гэтыя пастановы могуць быць скасаваны ў парадку нагляду акруговай інспэкцыяй працы, рашэньні якой зьяўляюцца канчатковымі і далейшаму абскарджаньню не падлягаюць.

2. Скарга на адмаўленьне біржы працы зарэгістраваць беспрацоўнага можа падавацца ў адпаведную акруговую інспэкцыю працы, рашэньне якой зьяўляецца канчатковым і далейшаму абскарджаньню не падлягае.

3. Акруговым інспэкцыям працы трэба аб паказаным у п. п. 1 і 2 шырока інфармаваць беспрацоўных праз вывешваньне адпаведных аб'яў у памяшканьнях акруговых інспэкцый працы і бірж працы трэба таксама скарыстаць для гэтае мэты мясцовыя друк.

Народны Камісар Працы БССР *М. Гнілякевіч*.

Ст. Інспэктар па рэгуляваньню Рынку Працы НКП БССР *Радзівонаў*.

25 лютага 1930 г.
№ 17.

8. Інструкцыя народных камісарыятаў Земляробства, Унутраных Спраў і Фінансаў БССР

пра парадак прэм'явання лясной варты і міліцыі за выяўленне лясных правапарушэнняў і пра парадак рэалізацыі лесу і лясных матарыялаў, канфіскаваных пры самавольных парубках і інш. відах лясных правапарушэнняў.

Выдана на падставе пастановы СНК БССР за 28/VII-1929 г.

1. Прэм'яванню падлягаюць лясная варта (аб'ежчыкі і ляснікі) лясоў дзяржаўнага і мясцовага значэння і міліцыя, выявіўшыя асоб, вытвараючых у лясах дзяржаўнага або мясцовага значэння:

а) самавольную парубку сырарастаючага ці няжывога лесу хаця-б гэты лес і застаўся на месцы парубкі;

б) крадзеж з лесу ветравалу і валежніку, а таксама і лесаматарыялу, загатоўленага лясным ведамствам;

в) самавольную пашу жывёлы;

г) самавольнае сенакашэнне;

д) смалакурэнне, сідку дзёгцю, выпальванне вугалю, здабыванне паташу без належнага дазволу і не ў паказаным месцы;

е) самавольнае паляванне, рыбную лоўлю і іншыя віды пабочных карыстанняў у лясах, як: здабыча каменяў, пяску, торпу, моху і іншых матарыялаў;

ж) папсаванне дрэў пасечкамі, зняццём кары і іншымі спосабамі;

з) самавольнае ператварэнне лясных плошчаў у іншыя віды ўжыткаў;

і) пераўступку і перапродаж драўніны, атрыманай на падставе арт. арт. 23—25 Ляснога Кодэксу з парушэннем арт. 26 таго-ж Кодэксу.

2. Прэм'яванню падлягаюць лясная варта і міліцыя, знайшоўшыя самавольна вырублены і пакрадзены лес і іншыя лясныя матарыялы па-за межамі лясных дач.

3. Прэм'яванню падлягаюць і тыя супрацоўнікі лясной варты (аб'ежчыкі і ляснікі), у аб'ездах і абходах якіх справа лясной аховы будзе прызнана органамі Ляснога Кіраўніцтва, па прадстаўленню адпаведных ляснічых, пастаўленай добра, г. зн. у аб'ездах і абходах якіх выпадкаў самавольных парубак, драпежніцтва лесу і інш. лясных правапарушэнняў, азначаных ў § 1-м гэтай інструкцыі, зусім ня будзе ці яны будуць мець месца ў найменшай колькасці ў параўнанні з другімі аб'ездамі і абходамі, якія знаходзяцца ў аналігічных умовах.

4. Для выдачы прэмій крыніцай служаць адлічэнні:

а) 30% ад сум, якія паступаюць ад продажу канфіскаванага пры лесапарушэннях лесу і іншых матарыялаў;

б) 30% ад сум фактычна ўзыхваных з прыватных асоб за лесапарушэнні па спецыяльных таксах у парадку судовай альбо адміністрацыйнай адказнасці.

5. Ня робіцца адлічэнняў на прэм'яванне лясной варты і міліцыі ад сум, паступаючых за парушэнне ўмоў і дагавораў аб водпуску лесу, а таксама ад сум, паступіўшых ад рэалізацыі самавольна вырубленай драўніны, знойдзенай на тэрыторыі лясных дач без выяўлення лесапарушнікаў.

6. Усе матарыялы, канфіскаваныя пры незаконных карыстаньнях лесам і ляснымі ўжыткамі, паказаныя ў §§ 1 і 2, паступаюць у распараджэньне таго лясніцтва, на тэрыторыі якога гэта самавольная парубка зроблена альбо выяўлены лесаматарыял.

7. Канфіскаваныя лясныя матарыялы, паказаныя ў §§ 1 і 2, прадаюцца ў парадку Інструкцыі НКЗ БССР пра водпуск лесу з лясных дач.

8. Выручаныя ад продажу канфіскаванага лесу і лясных матарыялаў альбо спагнаныя з прыватных асоб — лесапарушнікаў па спецыяльных таксах сумы, паступіўшыя непасрэдна ў лясніцтва, разьмяркоўваюцца наступным чынам: 30% адлічваецца на выдачу прэміяльнай узнагароды варце і міліцыі, паводле §§ 1 і 2 Інструкцыі, астатнія 70% перадаюцца ў даход Дзяржбюджэту, калі лесапарушэньне зроблена ў лясох дзяржаўнага значэньня, і ў прыбытак мясцовага бюджэту, калі лесапарушэньне адбылося ў лясох мясцовага значэньня. Для падліку выручаных сум ляснічым вядзецца ўстаноўленая справаздачнасьць.

9. Паказаныя ў арт. 8 гэтай Інструкцыі сумы распараджэньнем адпаведных ляснічых выдаюцца:

а) працаўнікам лясной варты лясоў дзяржаўнага значэньня, якія непасрэдна выявілі лесапарушніка (§ 1) або адшукалі самавольна-зрублены і ўкрадзены лес і лясныя матарыялы па-за тэрыторыяй лясных дач (§ 2);

б) сумы, якія прылічаюцца работнікам міліцыі, перадаюцца ў распараджэньне адпаведнага начальніка міліцыі для залічэньня ў акруговы фонд, паводле пастановы СНК БССР за 23/І-1929 г. (З. 3. БССР 1929 г., № 3, паст. 19).

в) сумы, якія прылічаюцца, лясной варце лясоў мясцовага значэньня, перадаюцца ў адпаведны РВК або с/с.

Увага 1. Прэмія разьмяркоўваецца зараз-жа пасля фактычнай рэалізацыі канфіскаванага самавольна зрубленага лесу і атрымання сум.

Увага 2. Выдача ляснічымі прэміяльных узнагарод лясной варце робіцца па асобных ведамасьцях, якія прадстаўляюцца у акруговыя інспэктарыяты лясоў пры штомесячнай справаздачнасьці. Перадача сум, якія належаць міліцыі, здаецца пад квітку.

10. Сумы, выручаныя ад продажу канфіскаванага лесу і лясных матарыялаў (§ 1), а таксама сумы, спагнаныя па спецыяльных таксах з прыватных асоб у парадку судовай і адміністрацыйнай адказнасьці за лесапарушэньні ў лясох дзяржаўнага і мясцовага значэньня (§§ 1 і 2), якія паступаюць непасрэдна ў касу НКФ, разьмяркоўваюцца апошнімі, наступным парадкам: 30% адлічваецца на прэм'яваньне лясной варты і міліцыі, якія залічаюцца ў асобны акруговы прэміяльны фонд, паводле арт. 11 Інструкцыі, а астатнія 70% залічаюцца ў бюджэт у адпаведнасьці з п. 3 пастановы СНК за 28/VII-1929 г.

11. Асобны акруговы фонд, у які залічаюцца сумы, паказаныя ў арт. 10 Інструкцыі, прызначаецца для выдачы з яго прэміяльнай узнагароды лясной варце і міліцыі.

12. Акруговы прэміяльны фонд, які ствараецца паводле § 10 Інструкцыі, хаваецца ў касах Дзяржбанку на бягучым рахунку акруговага інспэктарыяту лясоў.

13. Прэміяльная ўзнагарода з асобага акруговага прэміяльнага фонду выдаецца лясной варце і міліцыі па меры наапалення сум, ня менш двух разоў у год.

14. Сумы акруговага прэміяльнага фонду размяркоўваюцца наступным чынам: з ўсяе выяўленае і спажанае сумы 35% адлічваецца ў фонд міліцыі і 65% у фонд лясной варты.

15. Паказаныя ў папярэднім (14) артыкуле размеркаваньні робяцца асобнай Камісіяй, якая ўтвараецца пры акруговых інспэктарыятах лясоў і складаецца з прадстаўнікоў акруговага інспэктарыяту лясоў, кіраўніцтва міліцыі, прафсаюзу с/г. і лясных рабочых і фінаддзелу.

16. Сумы прэміяльнай узнагароды, вылучаныя ў парадку арт. 14 для прэм'явання міліцыі, паступаюць у распараджэньне кіраўніцтва міліцыі ў тэрміны па згодзе з акруговым інспэктарыятам лясоў, а сумы, вылучаныя для прэм'явання лясной варты, паступаюць у распараджэньне акруговага інспэктарыяту лясоў.

17. Акруговыя інспэктарыяты лясоў размяркоўваюць паступіўшыя ў іх распараджэньне сумы па асобных лясніцтвах акругі на мэты, паказаныя ў арт. 3, па с/саветах прапарцыянальна выяўленых лесапарушэньняў у лясох мясцовага значэньня.

18. У лясніцтвах сумы, які прызначаны акруговымі інспэктарыятамі лясоў, размяркоўваюцца, паводле папярэдняга параграфу персанальна сярод лясной варты данага лясніцтва сумесна з рабочым камітэтам лясніцтва.

Увага. У выпадку разнагалосься пытаньне пераносіцца на вырашэньне РКК лясніцтва.

19. Акруговыя інспэктарыяты лясоў вядуць справаздачнасьць сум, якія паступаюць на прэміяльную ўзнагароду лясной варты і міліцыі, і два разы ў год — к 15 красавіка і к 15 кастрычніка — прадстаўляюць сводку іх ў НКЗ і ў НКФ БССР.

20. Перадаваемыя органамі міліцыі, у парадку арт. 9 гэтага Інструкцыі, адлічэньні на прэміяльную ўзнагароду працаўнікоў, залічаюцца ў асобны акруговы фонд, паводле пастановы СНК БССР за 23/І-1929 г. (З. З. БССР 1929 г. № 3, паст. 19).

21. Органы НКФ наглядаюць за правільнасьцю адлічэньняў і за сваечасовай здачай дзяржпрыбыткаў у касу НКФ.

22. Прэм'яваньне лясной варты лясоў мясцовага значэньня з сум, якія адлічаюцца на прэм'яваньне ляснічым (арт. 8) і акруговым інспэктарыятам лясоў (арт. 10), праводзіцца дапамагальна да правіл прэм'явання лясной варты лясоў дзяржаўнага значэньня, прычым выдача прэмій утвараецца с/с. па сьпісах, якія зацьверджаюцца РВК.

23. З усіх сум, якія выдаюцца лясной варце ў парадку прэм'яваньня за адшуканьне лясных парушэньняў, выплачваюцца страхавыя ўносы.

24. Усе сумы прэміяльнага фонду, што паступаюць за лесапарушэньні па Віцебскай акрузе, залічаюцца ў акруговы фонд АВК і размяркоўваюцца, паводле п. п. 15, 16 і 17 інструкцыі, інспэктарам лясоў АВК з удзелам прадстаўнікоў ад міліцыі і акр. аддз. саюзу з зацьверджаньнем гэтага размеркаваньня старшынёю АВК.

Размеркаваньне гэта робіцца па лясніцтвах. Дакумэнты аб выдаткаваньні гэтых грошай лясніцтвамі захоўваюцца ў апошніх.

25. З выданнем гэтай Інструкцыі касуецца аналёгічная інструкцыя аб парадку прэм'явання за 17 студзеня 1924 г. (З. З. БССР 1924 г. № 14, арт. 127).

Нам. Народнага Камісара Земляробства БССР *К. Масюкоў.*

Нам. Народнага Камісара Фінансаў БССР *Л. Бунін.*

Нам. Народнага Камісара Ўнутраных Спраў БССР *Я. Кроль.*

10 лютага 1930 г.

9. Пастанова Народнага Камісарыяту Земляробства БССР пра арганізацыю паляўніцкіх заказнікаў у Віцебскай акрузе.

Народны Камісарыят Земляробства БССР пастанаўляе арганізаваць у Віцебскай акрузе тэрмінам на 5 год, пачынаючы з 1-га студзеня 1930 г. і да 1-га студзеня 1935 г. наступныя паляўніцкія заказнікі:

I. Па Віцебскаму раёну:

1) У Аўдзеяўскай дачы, Віцебскага лясніцтва, агульнаю плошчай 1148,26 га ў наступных межах: ад вёскі Гралева шляхам да вёскі Сувары, потым па беразе ракі Дзвіны да зямлі грамадзян вёскі Буева (ці падрабязна—ад в. Сувары шляхам да вёскі Сахарава, праз грабянецкі мост, потым шляхам на в. Жалязьнякі да в. Жалязьнякі, потым шляхам на в. Буева), далей шляхам на хутар гр. Сідарава, потым шляхам на в. Клішава, шлях ад в. Клішава на в. Губані, потым шляхам ад в. Губані да р. Безунь і ад гэтага месца па шляху на в. Стахоршчына, шляхам ад в. Стахоршчына да рага 27 кв. Аўдзеяўскай дачы, потым па ўзлесью да в. Безуны, ад в. Безуны па шляху ў в. Алексюты, ад в. Алексюты па ўзлесью да в. Новікі, ад в. Новікі, па ўзлесью каля хутара гр. Есьпенка, Піскунова да в. Шабунь і далей да хутароў в. Гралева.

2) Буцяскі мох, у б. Учанаўскім лясніцтве, агульнай плошчай 500 га, у наступных межах: землі гр. вёсак Буцяжы, Лядышча, Слабодка, Макаце, Лябіна, Градзішча, Броўшчына (пад агульнай назвай Буцяскі мох знаходзяцца два ўжыткі—Буцяскі міх і Башлоўка).

3) Аніскава—у б. Учанаўскім лясніцтве, агульнай плошчай 1200 га ў наступных межах: ад бальшака Віцебск—Сенна па шляху ў м. Астроўна па межах вёсак: Хаміны, Тарэні, Ваяводы, Кліша, Казінік, б. в. маёнтка Застарыньне, в. Замашэньне, Плісы, Пясочны—Буцяжы.

4) Краснадворскі, Хамякоўскі, Глабордзкі махі, агульнай плошчай 1000 га ў наступных межах: каля хутара Кабелякі, Чырвоны Двор, Якаўлева, Дворышча, Навалокі, Тры Ніўкі, Глаборда, Байдакі, Сядзеньне.

Усяго па раёну на плошчы 3.848,26 га.

II. Па Сіроцінскаму раёну:

1) Мерзьякоўскі мох у Сіроцінскім лясніцтве агульнаю плошчай 800 га ў наступных межах: ад Дабейскага возера каля в. Ільлінцы па дарозе ў в. Мерзьякі (у заказнік уваходзяць ужыткі Чартоўка і Гарэлае) да Асінавага вострава, потым па беразе мху па межах хута-

роў і пасёлку б. в. Мерзлякі, да дарогі з в. Мерзлякі ў в. Гародзішча, па гэтай дарозе да Слабодзкай Канаваы (паміж вазёр Дабейскае і Мошна) і канавай да Дабейскага возера каля в. Сьнежкава.

III. Па Сеньянскаму раёну:

1) Кузьмінская дача ў Сеньянскім лясніцтве, агульнай плошчай каля 1,500 га ў складзе вурочышчаў Мачулішча, Дзяржлесфонд Кузьмінская дача, вурочышча Кацелава ў наступных межах: ад р. Вобаль па палёх гр-н вёсак Утрымава, Шпікава, Кацелява, Зімковічы, Барок, Лесьнікава, Казадоі, Ляўхова, фальварак Кузьмінкі, б. маёнтак Кузьміна, в. Целішча па шляху Утрыманава—Серпіцы і па ручаі Немайцяка да р. Вобаль, па р. Вобаль да в. Утрыманава.

2) Шубкі ў Сеньянскім лясніцтве, агульнай плошчай каля 1000 га, усё вурочышча Шубкаўскі мох у межах палёў вёсак Садрынка, Капланы, Маргі, па старым шляху ад Шубак на Паршні, в. Паршні, межы лясной дачы Лучынава—Паршнеўскай.

Народны Камісар Земляробства БССР П. Рачыцкі.

Член Калегіі НКЗ БССР І. Пятрушын.

28 лютага 1930 г.

10. Пастанова Народнага Камісарыяту Фінансаў і Кіраўніцтва Дзяржаўнага Страхавання БССР

пра зьмену § 21 Інструкцыі за 4 верасня 1929 г. „Пра збор плацяжоў па абавязковым акладным страхаванні ў сельскіх мясцовасьцях БССР (за выключэньнем Віцебскай акругі) у 1929-30 г.“.

Народны Камісарыят Фінансаў і Кіраўніцтва Дзяржаўнага Страхавання БССР п а с т а н а ў л я є з а п і с а є з § 21 памянёнай інструкцыі (Бюл. СНК 1929 г. № 11) у наступнай рэдакцыі:

А б р а с т р а ч а н ы х с у м а х.

§ 21. Калі будуць выяўлены растраты сабраных сум акладных страхавых плацяжоў, то раённыя выканаўчыя камітэты аб кожным выпадку растраты складаюць акт у трох экзэмплярах. У акце павінна быць паказана, кім растрочаны грошы, абставіны растраты і растрочаная сума, з падзелам на нядоімку, аклад і пеню. Адзін экзэмпляр акту перадаецца адпаведным органам для прыцягнення вінаватых да адказнасці, другі экзэмпляр—страховому агенцтву, а трэці экзэмпляр—прыкладаецца да месячнай справаздачы, якая пасылаецца ў Праўленне Дзяржаўнага Страхавання.

Растрочаныя сумы паказваюцца ў месячнай справаздачы, як нязданыя і лічацца, як заўнавачанасьць раённага выканаўчага камітэту, да сканчэньня спагнаньня.

На раённых выканаўчых камітэтах ляжыць нагляд за рухам судовых спраў па спагнаньні растрочаных страхавых збораў“.

Нам. Народнага Камісара Фінансаў БССР Л. Бунін.

Старшыня Кіраўніцтва Дзяржаўнага Страхавання Шчацько.

27 лютага 1930 г.

11. Абежнік Народнага Камісарыяту Фінансаў і Народнага Камісарыяту Юстыцыі БССР і Беларускай Канторы Дзяржбанку пра аплату Дзяржбанкам гэрбавага і натарыяльнага збораў, звязаных з пратэстам вэксалёў.

Усім акруговым судам, натарыяльным канторам і ўстановам Дзяржбанку.

Дапоўніць абежнік НКФ, НКЮ і Беларускай Канторы Дзяржбанку ўсім акруговым судам, натарыяльным канторам і ўстановам Дзяржбанку за 9 студзеня 1930 г. № 3201—1 пра аплату Дзяржбанкам гэрбавага і натарыяльнага збораў, звязаных з пратэстам вэксалёў, артыкулам 5-м наступнага зместу:

„5. Дзяржаўны Банк раз у тры месяцы павінен пасылаць кожнай натарыяльнай канторы, ад якой ім атрыманы пратэставаныя вэксалі, ведамасці аб сумах збораў, звязаных з пратэстам вэксалю, якія былі спланены Дзяржаўным Банкам, з паказаньнем нумароў квітоў“.

Нам. Народнага Камісара Фінансаў БССР *Л. Бунін.*

Нам. Народнага Камісара Юстыцыі БССР *П. Валасевіч.*

За Кіраўніка Беларускай Канторы Дзяржбанку *Нісельсон.*

1 сакавіка 1930 г.

№ 3201—1.

12. Абежнік Народнага Камісарыяту Гандлю і Народнага Камісарыяту Юстыцыі БССР

пра парадак загатоўкі скураной сыравіны.

Усім акр. інсп. гандлю, акрпракурорам, Віцакрывіканкому і ўсім загатоўшчыкам.

Зьвязваючы пастанову СНК БССР за 12 студзеня г. г. „Пра мерапрыемствы для спынення масавага забой і распродажу жывелы“ (3.3. БССР 1930 г. № 10, паст. 73) і інструкцыю НК Гандлю і НК Земляробства за 4/II-г. г. № 512, выданую ў разьвіццё пастановы СНК, з задачай заготовак скураной сыравіны для забясьпечаньня скураной прамысловасьці, НК Гандлю і НК Юстыцыі БССР п р а п а н у ю ц ь:

1) Усім дзяржаўным і каперацыйным загатоўчым арганізацыям забясьпечыць поўны ахоп рынку і раённай сялянскай сыравіны.

2) Ня спыняць загатоўку скурсыравіны ад сялян на базарах і на вёсцы.

3) Пры загатоўках скураной сыравіны ад сялянства асаблівых дазваляў сельсавету на права продажу яе патрабаваць не абавязкова.

4) Дзяржаўным і каперацыйным загатоўчым арганізацыям інфармаваць кожныя дзесяць дзён мясцовыя органы (райвыканкомы і акргандаль) аб колькасьці загатоўленай скурсыравіны.

Нам. Народнага Камісара Гандлю БССР *М. Абрамсон.*

Народны Камісар Юстыцыі БССР *А. Сташэўскі.*

16 лютага 1930 г.

№ 15/13.

13. Пастанова Галоўнага Кіраўніцтва шосаў і грунтовых дарог і аўтамабільнага транспарту БССР

аб правілах эксплёатацыі пасажырскага аўтатранспарту на рэгулярных лініях аўтазносін.

На падставе п. п. „е“ і „п“ арт. 4 Палажэння аб Галоўным Кіраўніцтве шосаў і грунтовых дарог і аўтамабільнага транспарту (З. З. БССР 1929 г. № 3, паст. 15) Галоўдарттранс БССР п а с т а н а ў л я е ў с т а н а в і ц ь наступныя правілы эксплёатацыі пасажырскага аўтатранспарту на рэгулярных лініях аўтазносін.

А. Агульныя патрабаванні для адчынення рэгулярных аўтазносін.

1. Усе прадпрыемствы, якія арганізуюць рэгулярныя пасажырскія аўтамабільныя зносіны (аўтабусныя, таксаматорныя, паштова-пасажырскія і інш.), як унутры гораду, так і на міжнародніх лініях абавязаны атрымаць дазвол на адчыненне гэтых аўтазносін у Галоўдарттранс.

2. Да заявы аб дазволе на адчыненне рэгулярных пасажырскіх аўтазносін зацікаўленыя ўстановы або прадпрыемствы павінны даць, чаць весткі аб капітале, які ўкладаецца ў гэтую справу, папярэдняю калькуляцыю, звесткі аб машынах, якія будуць абслугоўваць зносіны, аб кваліфікацыі персоналу непасрэдна абслугоўваючага машыны, аб месцы сталай стаянкі машын, аб маршрутах, раскладзе руху тарыфах і аб абавязках, што прымае на сябе ўстанова або прадпрыемства.

3. Аб адчыненні аўтапасажырскага руху павінна быць абвешчана ў мясцовых газэтах і абвестках, якія расклеіваюцца на астановачных пунктах кожнай лініі, прычым у гэтых публікацыях паказваюцца маршруты, расклад руху і тарыфы перавозак.

4. Кожны асобны аўтамабіль павінен мець адзнаку таго прадпрыемства, якое абслуговае даныя зносіны і назву маршруту, па якому ўтвараецца рух.

5. Шофэр, кандуктар (дзе маецца), а таксама і кантралёры аўтазносін у выпадку, калі яны не атрымліваюць спецыяльнай форменнай вопраткі, павінны мець пры выкананні службовых абавязкаў на лініі спецыяльна ўстаноўленыя для данага прадпрыемства нагрудныя знакі альбо значкі на галаўных уборах, якія-б кідаліся ў вочы.

6. У мясцох, дзе пасажыры чакаюць аўтамабіляў у канцовых і важнейшых прамежных пасадачных пунктах, павінны быць наладжаны крытыя абсталяваныя памяшканні. Павільёны гэтыя павінны быць забяспечаныя вывескамі з паказаннем назвы станцыі і прадпрыемства, абслугоўваючага даныя зносіны. Калі становіцца цёмна і аўтамабільны рух адбываецца ўвечары ці ўначы, пасажырскія памяшканні павінны асвятляцца. У пасажырскіх павільёнах павінны быць вывешаны патрэбныя весткі аб аўтазносінах, як: расклад руху, тарыфы, правілы карыстання аўтамабілямі і інш.

Б. Патрабаванні да абслугоўваючага персоналу аўтамашын на рэгулярных лініях аўтазносін.

7. Да кіравання аўтамабілямі грамадзкага карыстання дапускаюцца шофэры ва ўзросьце ня менш 20 і не старэй 55 год, маючыя ўстаноўленае пасведчанне на права кіравання аўтамабілямі ня ніжэй 2-й катэгорыі, выдадзенае экзаменацыйнымі камісіямі органаў

Галоўдартрансу БССР. У выключных выпадках дапушчаецца шофэр 3 катэгорыі, маючы стаж практыкі ня менш 2-х год.

8. Усе машыны для грамадзкіх пасажырскіх перавозак падлягаюць тэхнічнаму абгляду спецыяльнымі камісіямі ў парадку пастановы Галоўдартрансу, апублікаванай у Бюлетэні СНК за 1929 г. № 7.

9. Паміж кандуктарам і шофэрам аўтобусу павінна быць наладжана сталая бесьперапынная сігнальна-гукавая сувязь, прычым абавязкова павінны быць устаноўлены сыгналы: адпраўленьня, астановак і безадкладнай астаноўкі.

У тых выпадках, калі аўтамабіль абслугоўваецца адным шофэрам без кандуктара, сувязь паказанага вышэй тыпу павінна быць устаноўлена паміж пасажырамі і шофэрам.

10. Унутры кожнага аўтамабілю павінны быць вывешаны на відным месцы: правілы карыстання пасажырскімі аўтобусамі, схэматычная карта данага машруту з паказаньнем усіх астановачных пунктаў, папярэджаньні пасажырам аб забароне курыць, пляваць, засьмечваць аўтобус і высоўвацца з вакна, а таксама прозьвішча або нумар абслугоўваючых у даны момант аўтобус шофэра, кандуктара (дзе маецца) і, нарэшце, гаражны нумар аўтамабілю.

11. Кожны аўтамабіль як унутрыгарадных так і міжгарадных пасажырскіх зносін павінен быць забясьпечан хоць-бы адным ручным агнетушыцелем. Агнетушыцель заўсёды павінен быць у поўнай спраўнасьці.

12. Кожны аўтобус на лініі міжгарадных зносін павінен быць забясьпечаны аптэчкай для першай дапамогі, прычым шофэр і кандуктар аўтобусу павінны быць прайнструктаваны аб парадку ўжываньня аптэчкі.

13. Для забясьпечаньня правільнасьці, рэгулярнасьці і бясьпечнасьці руху, аўтобусныя прадпрыемствы павінны мець распрацаваныя для выкананьня інструкцыі для шофэраў і кандуктараў, а таксама правілы ўнутранага парадку прадпрыемства, якія прадугледжваюць: парадак прыбыцьця на работу, уходу з работы, парадак прыёму і здачы машын, здачы атрыманых ад продажу праяздных білетаў грошай, парадак забясьпечаньня машын гаручым, парадак зьмены пэрсаналу, што абслугоўвае машыны, парадак руху па асобных вуліцах гораду і дарогах, гранічная хуткасьць руху і інш. У аснову інструкцыі для шофэраў і кандуктараў павінны быць паложаны наступныя галоўнейшыя правілы:

а) да выхаду машыны з гаража на работу шофэр абавязан аглядаць аўтамашыну і праверыць яе спраўнасьць, пры чым у першую чаргу і асаблівую ўвагу належыць зьвяртаць на спраўнасьць рулявога кіраваньня ва ўсіх яго частках і на поўную спраўнасьць абодвух тормазу. Далей, належыць праверыць спраўнасьць сыгналаў, асьвятленьня, пневматыкаў, рэсор, вентылятарнага рэменья; праверыць цэласьць і трываласьць умацаваньняў; праверыць колькасьць вады, масла, бэнзыны; праслухаць работу матора і праверыць наяўнасьць інструменту, матарыялаў і запасных частак, якія паложана мець на машыне;

б) у выпадку выкрыцьця якіх-небудзь няспраўнасьцяў у машыне шофэр абавязан зараз-жа заявіць аб гэтым адміністрацыі гаража для прыняцьця належных захадаў;

в) пры няспраўнасьцях машыны, пагражаючых бясьпечнасьці руху, як: няспраўнасьць рулявога кіраваньня тормазу, сыгналаў і асьвят-

леньня, адміністрацыя гаража ня мае права высялаць гэтую машыну на лінію;

г) асаблівая асцярожнасьць павінна захоўвацца пры руху па мастах, віадукх і пад'ездах да іх, пераправах, на крутых закрытых паваротах, на чыгуначных пераездах на адным узроўні, на крутых пад'ездах і спусках і на ўсіх папсаваных нябяспечных вучастках дарогі;

д) адказнасьць за бяспечнасьць пасажыраў і цэласць аўтамашыны ляжыць на шофэры. Таму апошні пры якой-небудзь пагрозе гэтай бяспечнасьці, абавязан зараз-жа ўжыць усе маючыся ў яго распараджэньні сродкі для папярэджаньня няшчасных выпадкаў;

е) у выпадку папсаваньня машыны або яе кузава, пагражаючага бяспечнасьці пасажыраў, а таксама ў выпадку раптоўнага захварэньня каго-небудзь з пасажыраў, аўтамашына павінна быць зараз-жа астаноўлена, прычым шофэр і кандуктар (дзе маецца), абавязаны ўжыць меры да ліквідацыі папсаваньня і зараз-жа зрабіць патрэбную дапамогу пасажырам;

ж) шофэру забараняецца пакідаць машыну перш чым ён прыме звычайныя меры, забяспечваючы немагчымасьць пуску ў ход рухавіка аўтамашыны староньнімі асобамі і адвольнага адкату машыны;

з) пасьля сканчэньня кожнага рэйсу шофэр абавязан абглядзець аўтамашыну, праверыць спраўнасьць рулявога кіраваньня, ці ня грэюцца падшыпнікі, ці ня грэюцца занадта тармажны барабаны і ці спраўны тармажны калодкі;

і) аб усіх заўважаных у дарозе няспраўнасьцях і папсаваньнях машыны і аб рознага роду здарэньнях на лініі, шофэр павінен адзначаць у дарожным лісьце або аўтобусным журнале і паведамляць пасьля таго, як вернецца у гараж, адпаведнай асобе, калі, апроч гэтага, не патрабуецца экстранага паведамленьня аб гэтым з лініі.

В. Патрабаваньні па эксплёатацыі аўтатранспарту на рэгулярных лініях аўтазносін.

14. Колькасьць пасажыраў ў аўтобусе не павінна перавышаць устаноўленага ліку месц для сядзеньня і месц для стаяньня.

15. На кожнай аўтамашыне, якая знаходзіцца ў руху, заўсёды павінен быць ў шофэра і кандуктара (дзе маецца) расклад руху па данаму маршруту. У кандуктара-ж, апроч таго, знаходзіцца і спецыяльны дарожны лісток, або дарожны журнал. У тых выпадках, калі зусім ня маецца кандуктара, усе паказаныя вышэй дакумэнты павінны знаходзіцца на рухах у шофэра.

16. Калі пачынае цямнець, кожны закрыты аўтамабіль, ня маючы адкіднога верху, павінен асьвятляцца ўнутры. Апроч таго, аўтамабілі і аўтобусы павінны забяспечвацца двума сыгнальнымі агнямі наперадзе машыны і адным сыгнальным ліхтаром ззаду машыны, які асьвятляе яе нумар і дае чырвоны сьвет назад; пад вечар усе ліхтары павінны быць запалены, міжгароднія-ж машыны павінна мець запаленыя ліхтары, добра асьвятляючы дарогу ўперад ня менш чымся на 50 мэтраў.

17. Адыход (таксама і прыбыцьцё) машын з пачатковых і прамежных станцый рэгулярна працуючых ліній павінен адбывацца дакладна ў паказаны раскладам час незалежна ад ліку пасажыраў.

18. Да часу пасадкі пасажыраў аўтобусы павінны быць старанна ачышчаны як унутры так і знадворку і мець зусім ахайны выгляд;

сядзеньні для пасажыраў павінны быць насуха выцёрты; дзверы, падножкі, сядзеньні, шкло, прыборы для ацяплення, калі яны маюцца, і асьвятленьня, перагародкі, унутраныя калонкі, рукаяткі і рэмні для дзяржаньня стаячых пасажыраў, дыванчкі, брэзэнты, сыгнальныя прылады і інш. павінны быць у поўнай спраўнасьці і чыстаце.

19. Для перавозкі ў аўтамабілях не дапушчаюцца малалетнія (да 6 год) без суправаджэньня дарослай асобы, асобы, знаходзячыся ў п'яным стане, або яўна хворыя, арыштаваныя ў суправаджэньні канвойных, міліцыянэры, альбо чырвонаармейцы, якія маюць пры сабе вінтоўкі, асобы з паляўніцкімі стрэльбамі ў неразабраным відзе.

20. Не дапушчаюцца да перавозкі ў аўтамашынах у выглядзе пасажырскага багажу: узрыўныя і агнянебясьпечныя матэрыі, рознага роду разьядваючыя і фарбуючыя вадкасьці не ў мэталёвых, гэрматычна-зачыняючыхся бідонах, хатнюю жывёлу, птушкі. Рабочы інструмант дапушчаецца да перавозкі ў якасьці багажу толькі ва ўпакоўцы, якая-б гарантавала ад параненьняў і псаваньня вопраткі ня маючых дачыненьня да гэтага багажу асоб.

21. У канторы прадпрыемства і на канцовых станцыях лініі павінны быць кнігі скаргаў, або скрынкі для апусканьня скарг насельніцтва, прычым перагляд паступаючых такім чынам скарг і пратэнзій павінен утварацца ня менш, чымся праз кожныя два тыдні.

22. На міжгародніх і аўтамабільных лініях працягам звыш 15 кілёмэтраў павінна быць арганізавана сувязь, забясьпечваючая магчымасьць зносіна асобных вучасткаў лініі з канторай і гаражом прадпрыемства.

23. Аўтобусныя прадпрыемствы абавязаны бесперапынна сачыць за станам дарогі, па якой адбываецца аўтамабільны рух, і аб усялякіх папсаваньнях шляху і дарожных сыгнальных знакаў, што пагражае якой-небудзь небясьпекай бесперашкоднаму і бясьпечнаму аўтамабільнаму руху, павінны даводзіць да ведама адпаведных кіраўніцтваў шасавых, дарожных і аўтамабільных органаў, а ў адносінах гарадзкіх дарог — камгасу, для прыняцьця апошнімі захадаў для выпраўленьня недахопаў дарогі і папярэджваньня шофэраў і кандуктараў машын, якія адпраўляюцца на лінію або знаходзяцца на апошніх.

24. Калі будучы выпадак якіх-небудзь цяжкасьцяў для руху працуючых на лініі машын, стыхійных няшчасьцяў, аварыі і іншага роду перашкод у дарозе, у першую чаргу належыць задаволіць інтарэсы знаходзячыхся ў дарозе пасажыраў і толькі ў другую чаргу — інтарэсы самога прадпрыемства.

25. У выпадку папсаваньня машыны міжгародніх зносіна у дарозе і немагчымасьці яе далейшага ходу, шофэрам і кандуктарам машыны павінны быць ужыты ўсе меры да дастаўкі пасажыраў да месца назначэньня і, ва ўсякім выпадку, да бліжэйшага насельнага пункту, — праз перасадку пасажыраў на ідучыя ў тым-жа напрамку аўтамабілі, выклік з гаражу рэзэрвай машыны, альбо найм іншых перавозачных сродкаў за рахунак прадпрыемства.

26. Аб зачыненні прадпрыемства, або аб часовым хача-б спыненні руху на лініі, а таксама аб зьменах раскладу руху і аб зьмене ліку курсуючых на лініі аўтамабіляў і аўтобусаў павінна быць абвешчана адпаведнымі публікацыямі ў газэтах і абвестках на канцовых і прамежных станцыях ня менш, чымся за тры дні. Аб усялякіх зьменах маршрутаў пасажыраў павінны папярэджацца абвесткамі, вывешанымі на астановачных пунктах і, апроч таго, на словах шофэрамі або кандуктарамі пры пасадцы.

27. За парушэньне інтарэсаў як асоб, карыстаючыхся аўтобуснымі зносінамі, так і трэціх асоб, аўтобусныя прадпрыемствы нясуць грамадзянскую і крымінальную адказнасьць.

Начальнік Галоўнага Кіраўніцтва шосавых і
грунтовых дарог і аўтамабільнага
транспарту БССР С. Яцкевіч.

4 сакавіка 1930 г.
№ 2.

14. Абежнік Народнага Камісарыяту Ўнутраных Спраў і Народнага Камісарыяту Юстыцыі БССР

пра парадак накладаньня адміністрацыйных пакараньняў за парушэньне Жакт'амі абавязковых пастановаў мясцовых органаў, а таксама законаў і загадаў цэнтральных органаў, за парушэньне якіх устаноўлена адказнасьць у адміністрацыйным парадку.

Усім горадзкім саветам, адміністрацыйным аддзелам АВК і акруговым пракурорам.

У справе накладаньня адміністрацыйных пакараньняў за парушэньне жылішчна-арэнднымі каперацыйнымі таварыствамі абавязковых пастановаў мясцовых органаў, а таксама законаў і загадаў цэнтральных органаў, за якія ўстаноўлена адказнасьць у адміністрацыйным парадку, наглядаецца розная практыка: накладаньне штрафу на загадчыка дамамі, накладаньне штрафу на Жакт'ы, на членаў праўленьняў і г. д., што зьяўляецца зусім ненармальным.

Для ўрэгуляваньня гэтага пытаньня і барацьбы з сыстэматычным парушэньнем з боку Жакт'аў абавязковых пастановаў і загадаў, НК Ўнутраных Спраў і НК Юстыцыі БССР тлумачаць:

1) Загадчыкі дамамі і іншыя службовыя асобы, якія падпарадкаваны праўленьню Жакт'у, павінны за сваю дзейнасьць адказваць перад апошнім.

2) Адказным за выкананьне паказаных вышэй пастановаў мясцовых і цэнтральных органаў, зьяўляецца праўленьне Жакт'у, якому і належыць наглядаць за выкананьнем абавязковых пастановаў падпарадкаванымі яму (праўленьню) службовых асоб.

3) Аб усіх актах і парушэньнях абавязковых пастановаў павінен ведаць старшыня праўленьня Жакт'у і ў выпадку патрэбы ён павінен паставіць адпаведнае пытаньне на вырашэньне пасяджэньня праўленьня Жакт'у.

4) У выпадку нягоды альбо адмаўленьня праўленьня ад выкананьня абавязковай пастановы, старшыня праўленьня павінен апрактаставаць пастанову праўленьня ў адпаведны вышэйшы орган.

5) Адміністрацыйнае ўзысканьне за парушэньне Жакт'ам абавязковай пастановы і іншых законаў і загадаў, якія ўстанаўляюць адказнасьць у адміністрацыйным парадку, ускладаецца на старшыню праўленьня Жакт'у.

6) Накладзеныя на старшыню праўленьня штрафы ня могуць выплачвацца з сродкаў Жакт'у. Нагляд за гэтым ускладаецца на рэвізійныя камісіі Жакт'аў, якія за дапушчэньне выплаты штрафаў з сродкаў Жакт'у адказваюць як за службовыя злачынствы.

7) Калі на Жакт'ы складзены пратаколы за неачыстку выграбных ям, неачыстку і нявывазку сьнегу і лёду, невыкананьне абавязковых

пастаноў аб рамонце тратуараў і г. д., то копіі гэтых пратаколаў належыць накіроўваць у аддзел камунальнай гаспадаркі для выканання адпаведных работ за кошт Жакт'у і накладанне штрафу на старшыню праўлення.

Нам. Народнага Камісара Ўнутраных Спраў БССР *Я. Кроль.*

Нам. Народнага Камісара Юстыцыі БССР *П. Валасевіч.*

27 лютага 1930 г.

№ 18.

Узгоднена з НК РСІ БССР.

15. Пастанова Народнага Камісарыяту Сацыяльнага Забяс- печання БССР

пра афармленне хадайніцтваў аб назначэнні персанальных пэнсій асобам за выдатныя заслугі перад Рэспублікай і пра адказнасць за парушэнне гэтага.

1. Персанальныя пэнсіі назначаюцца толькі асобам, маючым выключныя заслугі перад Рэспублікай, выдатным дзеячом рэвалюцыі, былым палітычным катаржанам, асобам, якія займалі ў рэвалюцыйны час галоўныя, партыйныя, прафэсійныя і савецкія пасады, дзеячом навукі, тэхнікі і мастацтва, якія сваёй працай унеслі ў адпаведныя галіны каштоўныя ўклады ў агульна-саюзную і беларускую культуру; асобам, якія сваёй працай унеслі значныя ўдасканаленні ў дзяржаўны апарат, або значныя палепшанні ў эканамічнае або культурнае жыццё дзяржавы; асобам, якія атрымалі ордэны баявога і працоўнага „Чырвонага Сцягу“ і наогул асобам, якія выявілі выключную самаадданасць і адданасць савецкай уладзе, знаходзячыся ў Чырвонай Арміі і былых чырвоных партызанскіх атрадах.

2. Персанальныя пэнсіі вызначаюцца Міжведамскай Камісіяй па назначэнні пэнсій і дапамог, якая знаходзіцца пры Народным Камісарыяце Сацыяльнага Забяспечання БССР.

3. Хадайніцтва аб вызначэнні персанальнай пэнсіі зацікаўленая асоба падае ва ўстанову апошняга месца працы з далучэннем да яго:

а) уласнага жыццяпісу, у якім падрабязна павінны быць адзначаны галоўныя моманты працы;

б) службовыя сьпісы;

в) дакументы, якія характарызуюць выдатныя заслугі перад Рэспублікай;

г) весткі аб ступені страты працаздольнасці ня вышэй 3 групы;

д) падрабязныя весткі аб сямейна-маемасным становішчы, засведчаныя ва ўстаноўленым параўку (міліцыя, гарсавет, с/савет). Калі ў сям'і ёсць непрацаздольныя члены сям'і, то прыкладаюцца на іх весткі аб ступені страты працаздольнасці.

4. Асобы нідзе не працаваўшыя, апроч знаходжаньня у шэрагах Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і былых чырвоных партызанскіх атрадах у час грамадзянскай вайны, заявы з матарыяламі падаюць па месцу свайго жыцця ў раённы выканаўчы камітэт, а ў акруговых гарадах—у акруговы выканаўчы камітэт.

5. Пасля деталёвай праверкі ўсіх дакументаў установа, атрымаўшая заяву, з сваім заключэннем аб адносінах да працы, удзелу ў грамадзкім жыцці хадайніка за час службы ва ўстанове накіроўвае матарыял у адпаведны орган свайго ведамства, які разглядае матарыял з пункту погляду карыснасці вызначэння персанальнай пэнсіі за

асабліва выдатныя заслугі перад Рэспублікай і разам з сваім хадайніцтвам накіроўвае яго Народнаму Камісарыяту Сацыяльнага Забясьпечаньня, альбо адмаўляе хадайніку ў падтрыманьні хадайніцтва з паказаньнем прычын, абавязкова адначасова з гэтым даводзячы да ведама Народнага Камісарыяту Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР. Раённы выканаўчы камітэт матарыял накіроўвае АВК, які лічыцца для асоб, паказых у арт. 4, апошняй інстанцыяй (на правах цэнтральнай).

Увага 1. Матарыял аб вызначэньні пэрсанальнай пэнсіі за заслугі ў час знаходжаньня ў Чырвонай Арміі беспартыйнай асобе, ненагароджанай баявым ордэнам „Чырвонага Сьцягу“, цэнтральная ўстанова адпаведнага ведамства абавязкова дасылае на канчатковае вырашэньне Галоўнаму Кіраўніцтву Штабу РКК.

Увага 2. Матарыял на членаў і кандыдатаў КП(б)Б ўстанова, што паказана ў п. 2, з сваім заключэньнем накіроўвае ў РК КП(б)Б, дзе яно разглядаецца і накіроўваецца ў АК КП(б)Б, адкуль пасьля разгляду з заключэньнем дасылаецца ў ЦК КП(б)Б.

6. Установа, прыняўшая хадайніцтва, павінна ўжыць усе захады да атрыманьня патрэбных вестак, якія-б сьведчылі аб выдатных заслугах хадайніка праз адпаведныя органы (Цэнтраархіў, Усесаюзнае Т-ва былых катаржан і ссыльных пасяленцаў, ДПУ і г. д.).

У крайніх выпадках дапускаць прадстаўленьне ва ўстаноўленым парадку завераных даведках добра ведаючых хадайніка па сумеснай працы 3-4 членаў КП(б)Б.

7. Хадайніцтвы аб назначэньні пэрсанальнай пэнсіі могуць узьнімацца перад Народным Камісарыятам Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР, а таксама і па ініцыятыве саміх устаноў і арганізацый, але абавязкова пры наліччы ўсіх матарыялаў, якія-б давалі права на атрыманьне пэрсанальнай пэнсіі.

8. Народны Камісарыят Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР ва ўсіх выпадках, калі гэта патрэбна, абавязан дэталёва праверыць і выявіць факты, якія, па яго думцы, недастаткова высветлены органамі, узьняўшымі хадайніцтва.

9. У такім-жа парадку ўзьнімаецца хадайніцтва і сем'ямі памёршых, альбо невядома дзе прапаўшых асоб, маючых права на атрыманьне пэрсанальнай пэнсіі.

10. За недастатковую праверку дакумэнтаў, узьняўшыце хадайніцтваў аб вызначэньні пэрсанальнай пэнсіі асобам, ня маючым асаблівых заслуг, судзімых судамі СССР за палітычныя і крымінальныя ўчынкі, а таксама маючым антыпартыйныя і антысавецкія погляды, пэрсанальна адказваюць кіраўнікі ўстаноў, органаў і арганізацый, узьняўшых хадайніцтва.

Народны Камісар Сацыяльнага
Забясьпечаньня БССР *Самойлаў.*

Сакратар НКЗ БССР *Шэлікаў.*

3 сакавіка 1930 г.
№ 9-Аг.

Адказы Рэдактар С. Лодысеў.

А Б В Е С Т К А

Інфармацыйна-Выдавецкі Аддзел Кіраўніцтва
Спраў СНК і Эканамічнай Нарады БССР (г. Менск,
Чырвонаармейская, 3) паведамляе, што да Збору
Законаў і Загадаў БССР і Бюлетэню СНК БССР
за 1929 г. БУДУЦЬ ВЫСЛАНЫ ЎСІМ Падпішчы-
КАМ 1929 г. АЛЬФАБЭТНА-ПРАДМЕТНЫЯ ПАКАЗ-
ЧЫКІ, якія ўжо друкуюцца.

Усе платныя падпішчыкі на паказаныя вышэй
выданьні, якія ўнеслі падпісную плату за выданьне
без паказчыкаў і якія жадаюць атрымаць апошнія,
павінны прыслаць па паказанаму вышэй адрасу
па 75 кап. за кожны.

ІНФАРМАЦЫЙНА-ВЫДАВЕЦКІ
АДДЗЕЛ КІРАЎНІЦТВА СПРАЎ
СНК І ЭКАНАМ. НАРАДЫ БССР